

انعکاس مطبوعاتی تظاهرات حزب همبستگی افغانستان در کابل در تقبیح سیاهروز های ۷ و ۸ ثور

۱۱ ثور ۱۳۹۱ (۳۰ اپریل ۲۰۱۲)

کمیته فرهنگی

حزب همبستگی افغانستان

وبسایت: www.hambastagi.org

فیسبوک: facebook.com/Afghanistan.solidarity.party

تویتر: twitter.com/solidarity22

یوتیوب: youtube.com/afghan.Party

ایمیل: info@hambastagi.com

موبایل: ۰۷۰۰۲۳۱۵۹۰

فهرست

صفحه

تظاهرکنندگان در کابل عکس‌های حامد کرزی و رهبران جهادی را آتش زدند	۴
تظاهرات بر ضد عاملان هشت و هفت ثور.....	۶
ده‌ها تن طی یک تظاهرات در کابل خواهان مجازات عاملان هفت و هشت ثور شدند	۶
تظاهرکننده‌ها خواهان محاکمه مجرمین جنگی شدند	۷
تظاهرات علیه عاملان رویدادهای هفت و هشت ثور	۹
مردم افغانستان خروج اشغالگران را از این کشور خواستار شدند.....	۱۱
صد ها تن از اعضای حزب همبستگی افغانستان دست به تظاهرات زدند	۱۲
خروج نظامیان خارجی، خواسته افغان‌ها	۱۴
«هشت و هفت ثور لکه‌های ننگ تاریخ ما!».....	۱۶
کابل کی د غوايي د ۷ او ۸ ورځو ضد لاريون وشو	۱۹
تظاهرکنندگان در کابل: جهاديان از قدرت کنار زده شوند	۱۹
رهبران جهادی انعطاف‌پذیر یا روبه زوال؟.....	۲۲
مشرانو جرگه مظاهره حزب همبستگی را شدیداً تقبیح نمود.....	۲۳
حزب همبستگی؛ غرش رعد بر بتکده‌های پایتخت.....	۲۵
مجلس سنا اهانت حزب همبستگی افغانستان به مجاهدین را شدیداً محکوم کرد	۲۷

- ۲۸..... مجلس سنا راہیمایی حزب ہمبستگی را نکوہش کرد
- ۳۰..... مجلس سنا خواہان معرفی حزب ہمبستگی افغانستان بہ نہادہای عدلی و قضایی کشور گردید
- ۳۲..... درود بر مبارزان دلیر حزب ہمبستگی!
- ۳۵..... امروز تصاویر جنایتکاران جنگی را بہ آتش کشیدند، فردا نوبت بہ دار کشیدن آنہاست
- ۳۹..... ہشت و ہفت ثور لکہہای ننگ تاریخ ما!
- ۴۴..... حزب ہمبستگی از تہدیدہای تروریستی جنایتکاران ہراسی ندارد!
- ۴۷..... سپاسگذاری از حمایت تان و پشتبانی تان از حزب ہمبستگی افغانستان

تظاهرکنندگان در کابل عکس‌های حامد کرزی و

رهبران جهادی را آتش زدند

بی‌بی‌سی و شفگنا، ۳۰ آوریل ۲۰۱۲ - ۱۱ اردیبهشت ۱۳۹۱

<http://www.bbc.co.uk/persian> و <http://www.shafaqna.com/persian>

ده‌ها عضو یک حزب سیاسی در کابل علیه مناسبت‌های هفتم و هشتم ثور (اردیبهشت) اقدام به تظاهرات کرده و آن را تقبیح کرده‌اند.

در روز هفتم ثور ۱۳۵۷ حزب دموکراتیک خلق با کودتای نظامی، حکومت محمد داوود را سرنگون کرد و در هشتم ثور ۱۳۷۱ مجاهدین، دولت تحت حمایت شوروی سابق را ساقط و پیروزی خود را اعلام کردند.

تظاهرکنندگان با حمل عکس‌های خط زده حامد کرزی، رئیس‌جمهور و شماری از مقام‌های

حکومت او، برخی از رهبران حزب دموکراتیک خلق، مجاهدین و گروه طالبان، علیه آنها شعار دادند. اعضای حزب همبستگی در پایان راهپیمایی خود با صدور قطعنامه‌ای، روزهای هفتم و هشتم ثور را "شوم" خوانده و خواستار محاکمه عاملان جنگ سه دهه گذشته شدند.

این نخستین بار است که عکسهای حامد کرزی و رهبران جهادی به صورت علنی در پایتخت آتش زده می‌شود

سازمان‌دهندگان این تظاهرات گفته‌اند که آمریکا و حکومت کابل به عوض محاکمه عاملان جنگ‌ها، شماری از این افراد را دوباره به قدرت رسانده‌اند. آنها راهپیمایی خود را از نزدیک سینمای پامیر در مرکز شهر کابل، جایی که برخی از ویرانه‌های جنگ‌های دهه هفتاد هنوز هم به چشم می‌خورد، آغاز کردند.

حفیظ الله راسخ، عضو حزب همبستگی افغانستان، به بی‌بی‌سی گفت که این حزب قصد داشت که در روز هشتم ثور راهپیمایی کند، اما نیروهای امنیتی اجازه راهپیمایی در آن روز ندادند.

تقیح جنگ‌های سه دهه گذشته و اعتراض مسالمت‌آمیز علیه آن، تازگی ندارد، اما آتش زدن عکس‌های رئیس‌جمهور کنونی و رهبران جهادی به صورت علنی در پایتخت پیشینه ندارد.

اعضای حزب همبستگی در جریان راهپیمایی خود عکس‌های آنها را زیر پا کردند و آتش زدند.

این حزب چندان شناخته نیست و براساس فهرستی که وزارت عدلیه/دادگستری افغانستان از احزاب قانونی و ثبت شده در این وزارتخانه، در وبسایت خود درج کرده، این حزب در خزان سال گذشته ثبت شده است.

اعضای حزب همبستگی در حالی اقدام به راهپیمایی اعتراضی علیه وقایع روزهای هشتم و هفتم ثور کرده‌اند که اخیراً دولت افغانستان هم برگزاری جشن پیروزی مجاهدین در هشتم ثور را لغو کرد.

تظاهرکنندگان خواستار محاکمه عاملان جنگ

سی سال گذشته شدند

امسال حکومت افغانستان

در بیستمین سالگرد پیروزی مجاهدین، به برگزاری همایشی محدود با حضور حامد کرزی،

رئیس‌جمهور و شماری از رهبران جهادی و مقام‌های ارشد دولتی در کاخ ریاست‌جمهوری اکتفا کرد.

تظاهرات بر ضد عاملان هشت و هفت ثور

رادیو آزادی، ۱۱ ثور ۱۳۹۱

<http://da.azadiradio.org/media/video/24565165.html>

صد ها تن در شهر کابل به تاریخ ۳۰ ماه اپریل دست به تظاهرات زده، خواهان مجازات عاملان حوادث هشت و هفت ثور شدند. مظاهره‌کننده‌گان تصاویر رهبران جهادی و غیر جهادی را با خود حمل کرده، خواهان محاکمه آن‌ها شدند. تظاهرکننده‌گان می‌گفتند، عاملان حوادثی که به دنبال رویداد های هشت و هفت ثور در افغانستان به وقوع پیوست، نیز باید مجازات شوند. آنها برخی تصاویر را که در بین آن‌ها عکس‌های رییس‌جمهور کرزی نیز دیده می‌شد، آتش زدند. در این تظاهرات که از سوی حزب همبستگی افغانستان سازمان دهی شده بود، مظاهره‌کننده‌گان راهپیمایی شان را از سینمای پامیر آغاز کرده در چهار راهی سپاهی گمنام خاتمه دادند. پیش از این نیز یک گروه موسوم به جوانان آزادی خواه افغانستان تصاویر خط کشیده شده برخی از رهبران جهادی را در برخی مناطق کابل پخش کرده بودند.

ده‌ها تن طی یک تظاهرات در کابل خواهان مجازات عاملان هفت و هشت ثور شدند

رادیو آزادی، ۱۱ ثور ۱۳۹۱

http://da.azadiradio.org/archive/local_news

ده ها تن امروز در کابل دست به تظاهرات زدند و خواهان مجازات عاملان حوادث هشت و هفت ثور شدند. آنها هم چنان گفتند، عاملان حوادثی که به دنبال رویداد های هشت و هفت ثور در

کشور به وقوع پیوستند، نیز باید مجازات شوند.

معترضان تصاویری از رهبران جهادی و غیر جهادی دیگر را با خود حمل می کردند و خواهان محاکمه آنها شدند. آنها برخی از تصاویری را که در میان آنها تصاویر رییس جمهور کرسی نیز دیده می شد، آتش زدند.

در این تظاهرات که از سوی حزب همبستگی افغانستان سازمان دهی شده بود، بیش از صد تن از سینمای پامیر به سوی سپاهی گم نام به راه افتادند.

تظاهر کننده ها خواهان محاکمه مجرمین جنگی شدند

رادبو آزادی، ۱۱ ثور ۱۳۹۱

<http://da.azadiradio.org/content/article/24565065.html>

با آنکه از مدتی به به این سو تقاضای به محاکمه کشانیدن مجرمین جنگی در افغانستان مطرح است اما این اولین بار است که برخی از افراد به جاده ها بر آمده و رهبران پیشین جهادی و سیاسی را به جنایات جنگی متهم می کنند و خواهان محاکمه آنان می شوند. این افراد شامل زنان، دختران و پسران جوان که تعداد شان به صد ها تن می رسید، به روز دوشنبه ضمن راه پیمایی در کابل شعار هایی را برضد عاملان حوادث هفتم و هشتم ثور سر می دادند. مظاهره چیان که نخست در منطقه سینمای پامیر تجمع کردند، خواهان محاکمه تمامی افرادی شدند که به گفته آنان در جرایم جنگی در افغانستان دخیل اند.

حفیظ الله راسخ یکی از برگزار کننده گان این تظاهرات در مورد هدف این راه پیمایی به خبرنگاران چنین گفت: «هدف ما تقبیح جنایات سه دهه اخیر است، بخصوص جنایات که در کابل صورت گرفته است و ما دو روز هفت و هشت ثور را به مثابه روز سیاه می دانم که این دو روز سبب کشتار هفتاد هزار شهروند کابل شده است و این جنایات در هفت ثور شروع شد و ختمش در هشت ثور بود که تا امروز هم ادامه دارد».

این مظاهره از سوی حزب همبستگی سازماندهی شده بود و به گفته مسوولان این حزب، آنان در ۲۵ ولایت کشور حدود ۳۰ هزار عضو دارند.

در میان تصاویر خط کشیده شده که مظاهره چیان با خود حمل می کردند تصاویر، رئیس جمهور کرزی، مارشال فهیم، کریم خلیلی، برخی از اعضای کابینه، تصاویر رهبران جریان های سیاسی از جمله داکتر عبدالله، یونس قانونی، محمد محقق، جنرال دوستم و عبدالرب رسول سیاف نیز به چشم می خوردند.

تظاهر کننده گان شعار های را نیز با خود داشتند که برخی از رهبران جهادی به کشتار شماری از غیر نظامیان متهم شده بودند. در این تظاهرات افرادی نیز اشتراک کرده بودند که از رویداد های پس از هشتم ثور در افغانستان خاطرات تلخ دارند.

ناهید یکی از این مظاهره چیان که تعدادی از اقارب اش را در جریان جنگ های داخلی در افغانستان از دست داده است به رادیو آزادی گفت که عاملین این کشتار ها باید به میز محاکمه کشانیده شوند. «من دو کاکا و مامای خود را در این جنگها از دست دادیم در همین جنگ های که آین ها بخاطر به قدرت رسیدن به راه انداخته بودند»

پیش از این هم در آستانه فرا رسیدن هشتم ثور بیستمین سالروز پیروزی مجاهدین، تصاویر برخی از چهره های جهادی که بالای آن خط کشیده شده بود، در گوشه و کنار شهر کابل از سوی گروه موسوم به جوانان آزادیخواه نصب شده بود.

در پایان این تصاویر هم چنان نوشته شده بود که خون هفتاد هزار باشنده کابل را به رهبران پیشین جهادی نمی بخشند.

اما یک مقام حزب همبستگی گفت که آنان با این گروه ارتباطی ندارند.

خواست محاکمه مجرمین جنگی در حالی یک بار دیگر مطرح می شود که نظام فعلی در افغانستان در این مورد هیچ اقدامی نکرده است و مساله عدالت انتقالی در جایش باقی مانده است.

تظاهرات علیه عاملان رویدادهای هفت و هشت ثور

حسین سیرت - دویچه ویله، ۳۰ اپریل ۲۰۱۲

<http://www.dw.de/dw/article/0,,15918388,00.html>

صدها تن از هواداران حزب همبستگی با راه اندازی تظاهراتی در کابل، عاملان رویدادهای هفت و هشت ثور را محکوم کردند و رهبران احزاب کمونیستی، مجاهدین و طالبان را عاملان برپادی افغانستان خواندند. این تظاهرات روز دو شنبه، ۱۱ ثور ۱۳۹۱ / ۳۰ اپریل ۲۰۱۲، در جاده میوند شهر کابل که بیشترین صدمه را در زمان جنگ های داخلی دیده و هنوزم نشانه های از ویرانی های جنگ در آن مشاهده می شود، برگزار شد.

در هفتم ثور سال ۱۳۵۷ خورشیدی حزب دموکراتیک خلق افغانستان در یک کودتا قدرت را به دست گرفت و در هشتم ثور سال ۱۳۷۱ مجاهدین وارد کابل شدند که به سالروز پیروزی مجاهدین مسمی است. در چند سال گذشته از هشتم ثور توسط حکومت در مراسم رسمی تجلیل

می شد، اما امسال در یک جلسه کوچک در درون ارگ این مراسم برگزار شد.

حفیظ الله راسخ، مسوول راه اندازی این تظاهرات به خبرنگاران گفت تعدادی از افراد به نمایندگی از

مجاهدین به قدرت رسیده اند در حالی که جهاد توسط مردم به پیروزی رسیده است: «این ها باید ساقط شوند. مردم باید رهبر شان را تعیین کنند. آنهایی که بر مردم ستم کرده اند ملت آنها را قبول ندارد. ملت زجر دیده، ملت شکنجه شده است.»

«پیامدهای مشابه»

تظاهرکنندگان خواستار محاکمه عاملان
کشتار مردم شدند.

تظاهرکنندگان عکس های شماری از
شخصیت ها را آتش زدند.

به دنبال کودتای هفت ثور میلیون ها افغان کشته و زخمی شدند و میلیون ها تن دیگر نیز کشورشان را ترک کردند. هشت ثور یا روز پیروزی احزاب جهادی نیز قتل بیش از ۶۰ هزار افغان و ویرانی شهر کابل را به دنبال داشت.

ناهید، یک تن از اشتراک کنندگان این تظاهرات گفت پیامدهای هفت و هشت ثور برای مردم افغانستان ویرانی و بربادی بوده است و باید عاملان این دو روز محاکمه شوند: «هدف از تظاهرات امروز ما تقبیح هشت ثور یا به قدرت رسیدن جنایتکاران جنگی می باشد. هفت ثور و هشت ثور هر دو را تقبیح می کنیم به خاطری که این ها هر نوع جنایت را علیه مردم انجام دادند، اما امروز در قدرت هستند.»

به آتش کشیدن تصاویر

عکس هایی از ویرانی های شهرهای افغانستان و صحنه های دلخراش مرگ افغان ها در جریان جنگ های سه دهه اخیر نیز توسط تظاهرکنندگان حمل می شدند.

در پلاکارت هایی که توسط تظاهرکنندگان حمل می شدند، تمامی قتل ها و ویرانی هایی که در سه دهه اخیر در افغانستان صورت گرفته محکوم شده بود. تظاهرات کنندگان تصاویر تمامی رهبران احزاب خلق و پرچم، مجاهدین، سران طالبان و حامد کرزی، رئیس جمهور افغانستان را که با خط سرخ بر آنها چلیپا کشیده شده بود، حمل می کردند. این تصاویر در پایان تظاهرات به آتش کشیده شدند. در شعارهایی که توسط تظاهرات کنندگان حمل می شد بر محاکمه عاملان کشتار

افغان ها و بربادی افغانستان تاکید شده بود. این تظاهرکنندگان خواستار تامین دموکراسی و تطبیق عدالت اجتماعی شدند.

تظاهر کنندگان می گفتند مردم افغانستان باید با پیروی از انقلاب های مردمی در مصر، تونس و لیبیا، کسانی را که به حق مردم افغانستان جفا کرده اند خلع قدرت کنند و سرنوشت خود را خود به دست گیرند.

آقای راسخ گفت فرزندان شهدای جهاد افغانستان در فقر مفرط به سر می برند اما تعدادی دیگر به نام جهاد تجارت می کنند: «مردم برحق ضد روس ها تفنگ گرفتند و وطن را آزاد کردند، اما این ها تجارت کردند. امروز این ها میلیون ها پول در دویی دارند، این ها بلند منزل دارند، این ها صدها هزار جریب زمین در خارج دارند.»

تظاهر کنندگان شعارهایی را علیه کشورهای پاکستان و ایران نیز سر می دادند. آنها می گفتند که پاکستان برای افغانستان گروه طالبان را پرورش داده و ایران هم از این گروه حمایت می کند.

مردم افغانستان خروج اشغالگران را از این کشور خواستار شدند

<http://dari.irib.ir/index.php/component/content/article/47236>

صدها نفر از مردم افغانستان با برپایی تظاهرات، خروج نیروهای اشغالگر از کشورشان را خواستار شدند.

به گزارش خبرنگار رادیو دری، صدها نفر از زنان و مردان افغان روز دوشنبه در کابل با شرکت در تظاهراتی، با محکوم کردن اشغال افغانستان از سوی نظامیان خارجی، خروج این نظامیان را از کشورشان خواستار شدند. این تظاهرات به مناسبت بزرگداشت کشته شدگان جنگ های دهه ۱۹۹۰ در افغانستان برگزار شد. تظاهرات کنندگان همچنین مجازات افراد دخیل در نقض حقوق

بشر در افغانستان در سه دهه گذشته را خواستار شدند. شرکت کنندگان در این تظاهرات همچنین واشنگتن و کابل را به منصوب کردن جنایت کاران جنگی در پست های مهم دولتی متهم کردند.

این در حالی است که روز شنبه کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان اعلام کرد، برخی جنایتکاران جنگی برای پوشش جنایات خود، اقدام به تخریب گورهای دست جمعی کرده اند.

صدها تن از اعضای حزب همبستگی افغانستان دست به تظاهرات زدند

۳۰ اپریل ۲۰۱۲

<http://www.wakht.af> و <http://salamwatandar.com>

صدها تن از اعضای این حزب امروز با حمل عکس های خط زده رهبران و فرماندهان جهادی، اعضای حزب خلق و پرچم و رهبر گروه طالبان، از چهار راهی سینمای پامیر تا چهار راهی سپاهی گمنام جاده میوند کابل دست به راه پیمایی زدند. مظاہرہ کنندگان عاملان انقلاب های هفت و هشت ثور را محکوم نموده و خواستار محاکمه رهبران و فرماندهان جهادی، اعضای حزب خلق و پرچم و اعضای گروه طالبان شدند.

حفیظ الله راسخ مسوول برگزاری این تظاهرات گفت: این حزب با اشتراک حدود ۱۵۰۰ تن از اعضای اش به هدف تقبیح جنایات سه دهه اخیر دست به تظاهرات زده اند. به باور آقای راسخ، روزهای هفت و هشت ثور در تاریخ افغانستان روزهای سیاه می باشد که هر دوی این روزها، کشته شدن ۷۰ هزار باشندہ بی گناه کابل را در پی داشته است. آقای راسخ گفت: "بدبختی مردم افغانستان از روز های هفت و هشت ثور آغاز گردیده و اکنون ۴۰ کشور خارجی افغانستان را اشغال نموده و این جنایت ادامه دارد. اکنون افرادی که دست شان به خون مردم افغانستان رنگین است، در مقام های بلند دولتی تکیه زده اند و به عوض محاکمه در سطح ملی و بین المللی، بدبختانه بالای مردم افغانستان حاکم هستند." آقای راسخ افزود: امروز شاید این افراد به میز محاکمه کشانده

نشوند ولی این حزب با دادن آگاهی به مردم افغانستان تلاش می‌کند تا در آینده‌ها این افراد به میز عدالت کشانده شوند. به گفته‌ی آقای راسخ طالبان روی دیگر سکه جنایت در افغانستان اند، که بر مردم خیانت و جنایت را روا داشته‌اند.

نظر گل مبارک از ولایت کنر یکی از اشتراک‌کنندگان در این تظاهرات گفت: باید افراد جنایتکار محکمه شوند و طالبان نیز به پروسه صلح همکاری نمایند طالبان به کوه‌ها بالا شده و جنگ میکنند و این مساله سبب میشود تا اطفال و زنان در میان درگیری طرفین کشته و یا زخمی شوند.

ناهید یکی دیگر از اشتراک‌کنندگان تظاهرات گفت: آنان قانون اساسی افغانستان را نمی‌پذیرند، زیرا کسانی که روزهای هفت و هشت ثور را خلق کرده‌اند و دست‌شان به خون مردم افغانستان آغشته است، قانون اساسی را ساخته‌اند. ناهید افزود: اعضای حزب همبستگی افغانستان خواستار یک حکومت سیکولاریزم در افغانستان می‌باشند. درحکومت سیکولاریزم مردم سهم دارند نه افراد جنایت‌کار و نه کسانی که حق مردم را خورده‌اند و به خاطر رسیدن به قدرت از هیچ نوع جنایت در حق مردم دریغ نکرده‌اند.

اولین بار است که یک حزب سیاسی در کابل تاریخ هفتم و هشتم ثور را تقبیح می‌کنند، اما پیش از این نیز گروه جوانان آزادیخواه افغانستان نیز به صورت مخفیانه با رنگ پاشی بالای عکس‌های رهبران و فرماندهان جهادی، اعضای حزب خلق و پرچم و رهبر گروه طالبان، روزهای هفتم و هشتم ثور را تقبیح کرده بودند.

خروج نظامیان خارجی، خواسته افغان‌ها

تلویزیون پرس و ۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۱ / ۱ می ۲۰۱۲

<http://www.presstv.ir/detail/fa/238954.html> و <http://roozeno.com>

صدها تن از مردم افغانستان با راه پیمایی در کابل، پایتخت این کشور، خروج نیروهای اشغال‌گر تحت امر امریکا از کشورشان را خواستار شده‌اند.

گروه‌های طرفدار دموکراسی سازمان‌دهی تظاهرات روز دوشنبه (۱۱ اردیبهشت، ۳۰ آوریل) در کابل را به عهده داشتند. این تظاهرات برای گرامیداشت یاد و خاطره افرادی که اوایل دهه ۱۹۹۰ و پس از سرنگونی دولت طرفدار اتحاد جماهیر شوروی سابق در جنگ داخلی افغانستان کشته شدند، برگزار شد.

کنترل کابل ۳۰ آوریل ۱۹۹۲ به دست نیروهای مجاهدین افتاد، نیروهایی که با نیروهای اشغال‌گر اتحاد جماهیر شوروی و دولت حامی آن‌ها مبارزه می‌کردند. مجاهدین پس از تصرف کابل نام این

کشور را به کشور اسلامی افغانستان تغییر دادند.

معترضان افغان خواهان مجازات کسانی شدند که ظرف ۳ دهه جنگ در افغانستان به نقض حقوق

تصویری از شرکت زنان افغان در تظاهرات بر ضد نیروهای اشغال‌گر در کابل

بشر پرداخته‌اند. آن‌ها همچنین دولت‌های واشنگتن و کابل را به انتصاب “جنایت‌کاران جنگی” به مناصب ارشد دولتی متهم کردند.

کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان روز شنبه (۹ اردیبهشت، ۲۸ آوریل) اعلام کرد تعدادی از مظنونان به ارتکاب جرایم جنگی به منظور از بین بردن مدارک مرتبط با جنایات شان در حال تخریب گورهای دسته جمعی در این کشور هستند.

در همین حال، یک گزارش جدید نشان می‌دهد ائتلاف نظامی تحت امر امریکا در افغانستان از پوشش خبری کامل حملات به سربازان خارجی در این کشور خودداری می‌کند. خبرگزاری آسوشیتدپرس روز دوشنبه از اقدام چند پلیس افغان در مجروح کردن ۲ سرباز امریکایی در هفته گذشته با خبر شد. با وجود کشته شدن مهاجمان گزارشی از این حادثه منتشر نشد. بر اساس آمار منتشر شده از سوی وب سایت icasualties.org، طی سال جاری میلادی تا کنون ۱۳۸ نیروی تحت امر امریکا در افغانستان کشته شده‌اند. افزایش آمار تلفات نظامیان خارجی در افغانستان ظرف

چند ماه گذشته افکار عمومی در امریکا و سایر کشورهای عضو ناتو را به سوی مخالفت با جنگ افغانستان سوق داده است. علاوه بر این، فقط در چند ماه گذشته صدها غیر نظامی در عملیات های تحت امر امریکا در بخش های مختلف افغانستان جان خود را از دست داده اند. این موضوع خشم روزافزون مردم افغانستان را به دنبال داشته است.

«هشت و هفت ثور لکه های ننگ تاریخ ما»!

روبین حفیظی - خبرگزاری بست، ۱۱ ثور ۱۳۹۱

http://www.bostnews.com/details_dr.php?id=9427&cid=1

صدها نفر از باشندگان کابل امروز در راهپیمایی مسالمت آمیزی برای تقبیح جنایات سه دهه اخیر

در کشور، اشتراک کردند. این اعتراض صلح آمیز از طرف حزب همبستگی افغانستان در چوک سینمای پامیر شهر کابل برپا شده بود. در این اعتراض که صدها نفر در آن جمع بودند، شعارهای ضد رهبران جهادی، طالبان، خلق و پرچم سر داده شد.

حفیظ الله راسخ مسؤول برگزاری این راهپیمایی گفت: «سیاه روز هشت ثور را روز ملی نامیدند و بالای ویرانه ها و گورهای گمنام قربانیان حاکمیت شوم شان، همه ساله به پایکوبی و جشن پرداختند ...

و تاریخ سی ساله اخیر را از کتب درسی مکاتب حذف کردند.» به گفته او، هشت ثور روز خونینی در افغانستان است زیرا رهبران جهادی پس از بیرون شدن قشون سرخ شوروی سابق جنگ های کوچه به کوچه و کشتن افراد بی گناه و ویران ساختن خانه ها را آغاز کردند. او گفت: «ما از جامعه جهانی خواهان به دادگاه کشیدن رهبران جهادی، طالبان و امریکایی هایی هستیم که به اشاره اربابان پاکستانی و ایرانی شان افغانستان را مبدل به حمام خون کردند.»

این اعتراضات در حالی برپا می شود که همه ساله از هشتم ثور روز پیروزی جهاد افغانستان با شکوه و افتخار بسیار، تبجیل به عمل می آید.

هشتم ثور با پیروزی جهادیان افغانستان در مقابل قشون سرخ شوروی مصادف است. رهبران جهادی پس از به دست آوردن این پیروزی، بر سر قدرت با یکدیگر کنار نیامده و جنگ های داخلی در کشور شروع شد.

حزب همبستگی افغانستان روزهای ۷ و ۸ ثور را تقیح کرد

خواجه بصیر احمد - خبرگزاری پژواک، ۳۰ اپریل ۲۰۱۲

<http://www.pajhwok.com>

هرکابل (پژواک، ۱۱ ثور ۹۱): طرفداران حزب همبستگی افغانستان در کابل مظاهره نموده و از هفتم و هشتم ثور، به حیث روزهای سیاه یاد کردند. آنها که تعداد شان به صدها تن به شمول زنان میرسید، قبل از ظهر امروز (۱۱ ثور) از منطقه سینما پامیر، راهپیمایی نمودند و در مقابل منار جاده میوند تجمع کردند. مظاهره چپان شعارهای ضد رهبران جهادی و رژیم های کمونستی تحت الحمايه شوروی سابق و "نه امریکا نه ناتو، نفرین و مرگ به هر دو" را سر داده و تصاویر به چلیپا کشیده شده این رهبران را، با خود حمل میکردند که بعداً آنها به آتش کشیدند. آنان میگفتند که رهبران جهادی، جهاد مردم افغانستان را بدنام کرده و از آن، سوء استفاده نمودند و باید محاکمه شوند.

حفیظ الله راسخ یکی از اعضای رهبری حزب همبستگی ملی و شرکت کننده مظاهره، عاملان هفتم ثور ۱۳۵۷ را غلامان شوروی سابق و هشتم ثور ۱۳۷۱ را غلامان امریکا خوانده، گفت: "یکتعداد تاجران جهاد، خون یک و نیم میلیون شهید جهاد را نادیده گرفته و باعث تباهی و ویرانی کشور شدند. وی افزود که آنها هفتم و هشتم ثور را به حیث دو روز سیاه تقبیح نموده و خواستار محاکمه رهبران هردوی این روزها هستند. راسخ علاوه کرد که آنها به هدف "تقبیح اعمال نابخشودنی نوکران روس و امریکا" که از ۷ ثور شروع و ادامه آن ۸ ثور بوده، جمع شده بودند.

این عضو رهبری حزب همبستگی افغانستان گفت که تصمیم داشتند در روز هشتم ثور مظاهره نمایند؛ اما وزارت داخله به آنان بنابه دلایل امنیتی اجازه نداد؛ ورنه در آنروز اهداف خود را بیان میکردند.

شیلا مظاهره کننده دیگر، به آژانس خبری پژواک گفت که رهبران جهادی، از مردم نمایندگی نمی کنند و همین رهبران بودند که مردم افغانستان را به حالت فلاکتبار رساندند. وی علاوه کرد: "تا زمانی که آنها محاکمه نشوند و از قدرت نیفتند، ما به راه خود ادامه میدهم."

مظاهره چیان شعارهای "مرگ بر دولت طالب پرور پاکستان" و "مرگ بر رژیم آدمکش ایران"، "پیمان استراتژیک خیانت است، جنایت است، پایگاه نظامی اسارت است، هلاکت است" و "زنده باد استقلال، دیموکراسی و عدالت اجتماعی" را نیز سر میدادند.

حزب دیموکراتیک خلق، تحت الحمايه شوروی سابق، در هفتم ثور سال ۱۳۵۷، حکومت محمد داوود خان را از طریق کودتا سرنگون کرد و به قدرت رسید و بعداً زمینه تجاوز قشون سرخ شوروی در ششم جدی سال ۱۳۵۸ بر افغانستان مساعد گردید. مجاهدین در برابر قشون سرخ شوروی و حکومت تحت الحمايه آن، مقاومت نمودند؛ تا آنکه قشون سرخ در ۲۶ دلو سال ۱۳۶۷ از افغانستان خارج شدند و مجاهدین در هشتم ثور سال ۱۳۷۱ بعد از سقوط حکومت داکتر نجیب الله آخرین زمامدار طرفدار شوروی سابق، وارد کابل شدند و زمام امور را به دست گرفتند.

حزب همبستگی افغانستان به رهبری داوود رزمک، در سال ۲۰۰۴ میلادی تاسیس شده، که به ادعای مسوولان آن، با داشتن بیش از ۳۰ هزار عضو در تمام ولایات فعالیت دارد.

کابل کی د غوايي د ۷ او ۸ ورځو ضد لاريون وشو

۱۱ غویی ۱۳۹۱

<http://www.bbc.co.uk/pashto/afghanistan>

په کابل کې د یوه سیاسي ګوند لسګونه کسانو د ثور/غوايي اوومه او اتمه ورځې وغندلې.

مظاهره کوونکو له ځانه سره د مخکنیو مجاهدینو د مشرانو، د خلقيانو او پرچميانو او د طالبانو د ځینو مشرانو عکسونه لېږدول او د هغوی د محاکمه کېدو غوښتنه یې کوله.

ددغه لاریون سمبالوونکو ویل چې امریکا او د کابل حکومت ددې پرځای چې جنګي عاملین محاکمه کړي، هغوی ته یې واک ورکړی کړی. د کابل له پامیر سینما پیل شوي په دغه لاریون کې نجونو او زلمیانو هم ګډون کړی و. لاریون کوونکو د مجاهدینو د مخکنیو مشرانو او کمونیستي نظام د ځینو غړو سربېره د ولسمشر کرزي او د هغه د مرستیالانو پر عکسونو هم چلیپا راکښلې وه.

د افغانستان د همبستګۍ د ګوند له لوري د لاریون سمبالوونکو ویل په پام کې وه، چې دغه لاریون د وري پر اوومه او اتمه وکړي، خو امنیتي ځواکونو یې مخه ونیوله.

د افغانستان د تېرې لسيزې جګړې نه وړاندې هم د لاریونونو په بڼه غندل شوې، خو د کابل په زړه کې د پخوانیو مجاهدینو او خلقي رژیم او ان د طالبانو د ځینو مشرانو عکسونو ته اور ورته کول د لاریون په شکل یوه نوې پدیده ده.

تظاهرکنندگان در کابل: جهادیان از قدرت کنار زده شوند

ظفر شاه رویی - روزنامه هشت صبح، ۱۲ ثور ۱۳۹۱

<http://8am.af>

صدها تن از باشندگان کابل، روز گذشته با راه‌اندازی تظاهراتی علیه رهبران جهادی، شعارهای

تندی سر دادند و روزهای هفت و هشت ثور را به عنوان روزهای ماتم ملی خواندند و هم چنین رهبران جهادی را «وحشی» توصیف کردند. این تظاهرات که سه روز پس از بیستمین سالگرد پیروزی مجاهدان صورت گرفت، در آن تظاهرکنندگان خواستار به دادگاه کشاندن تمام جنایتکاران جنگی و رهبران جهادی شدند. در این تظاهرات بیشتر جوانان و زنان اشتراک داشتند.

در هشتم ثور ۱۳۷۱ خورشیدی، گروه های جهادی با ساقط کردن نظام داکتر نجیب الله، رییس جمهور پیشین افغانستان، حکومت را در کابل به دست گرفتند و اقدام به تشکیل دولت اسلامی کردند. اما، پس از ورود مجاهدان به کابل، جنگ های خانمان سوز گروهی شعله ور شد که براساس آمارهای غیررسمی، طی این جنگ ها نزدیک به هفتاد هزار نفر تنها در کابل کشته شدند. هم چنین این جنگ ها تمام زیربناها را از بین برد و زمینه را برای ظهور رژیم استکباری و واپس گرای طالبانی مساعد ساخت.

به باور برخی از کارشناسان و تظاهرکنندگان، روز هفتم ثور ۱۳۵۷ خورشیدی که در آن حکومت تحت حمایت شوروی سابق به رهبری حزب دموکراتیک خلق افغانستان در کابل به قدرت رسید نیز، از جمله روزهای سیاه و تباه کننده برای مردم افغانستان به شمار می رود. به دنبال به قدرت رسیدن حکومت تحت حمایت شوروی در کابل، گروه های جهادی شکل گرفتند و علیه این حکومت به مبارزه پرداختند.

تظاهرکنندگان دیروزی برای اولین بار نام جنایتکاران و مجرمان جنگی را که هم اکنون به عنوان اعضای ارشد دولت و رهبران جریان های سیاسی در بیرون از دولت فعالیت می کنند، به زبان راندند و هریک آنان را به عنوان جنایتکار، خاین، وطن فروش، کفتار، غدار و ستم کار مورد خطاب قرار دادند. این تظاهرات که از سوی حزب همبستگی ملی با حضور خانواده های قربانیان جنگ های داخلی از سینما پامیر آغاز و در چوک «سپاهیان گمنام» خاتمه یافت، در آن روزهای هفت و هشت ثور به عنوان روزهای «ماتم ملی» عنوان شد. «مرگ بر عبدالله غدار، مرگ بر سیاف کفتار، مرگ بر گلبدین خون خوار، مرگ بر دوستم ستم کار، مرگ بر قانونی ریاکار، مرگ بر محقق سیاه کار، مرگ بر خلیلی جنایتکار، مرگ بر فهم جنایتکار» از جمله شعارهای مهم این تظاهرکنندگان بود. هم چنین تظاهرکنندگان می گفتند: «نه امریکا، نه ناتو، نفرین مرگ برتو! خلقی جلاد، نفرین مرگ برتو! جهادی بی آبرو، نفرین مرگ برتو! طالبان سیاه رو، نفرین مرگ برتو». هم چنین در یکی از

شعارهای تظاهرکنندگان نوشته بود که «هشت ثور را روز ملی نامیدن، توهین به هفتاد هزار هم‌وطن ماست که توسط جهادی‌های وحشی در کابل قتل عام شدند».

با این حال، حفیظ‌الله راسخ از سازمان‌دهندگان این تظاهرات می‌گوید که رهبران جهادی به نام آنانی که جان خود را در دفاع از افغانستان قربانی کردند، تجارت کردند و امروز صاحب قدرت سیاسی و اقتصادی فراوان هستند. او گفت: «آن مجاهدی که به‌خاطر دفاع از وطن علیه روس‌ها جهاد کرد، امروز پسرش سر سرک موترشویی می‌کند، زنش بیوه و بی‌چاره است.» او تأکید کرد رهبران جهادی باید از قدرت کنار زده شوند تا «سایه شوم‌شان» از سر مردم دور شود. آقای راسخ تأکید کرد که بدون به دادگاه کشانیدن جنایتکاران و مجرمان جنگی، مردم افغانستان در آرامش به‌سر نخواهند برد.

آتش‌زدن عکس‌کرزی

تظاهرکنندگان که در پلاکارت‌های خود عکس‌های رهبران ارشد جهادی را نیز حمل می‌کردند، روی آن با خط سرخ علامت «چلیپا» کشیده بودند و در خاتمه‌ی این تظاهرات این عکس‌ها را آتش زدند. در میان عکس‌هایی که به آتش کشیده شد، تصویری از حامد کرزی، رئیس‌جمهور کشور نیز، در کنار تصاویر جنایتکاران جنگی و ضد بشری به چشم می‌خورد. حامد کرزی به‌عنوان رئیس‌جمهور این کشور، از این‌که طی یک‌دهه اخیر نتوانست آنانی را که دست‌های‌شان به خون مردم آلوده‌اند، به دادگاه بکشاند، مورد نفرت تظاهرکنندگان قرار گرفت. به‌گفته‌ی تظاهرکنندگان، دولت افغانستان به‌جای این‌که اقدامی برای به محاکمه کشانیدن جنایتکاران و مجرمان جنگی در کشور بکند، تلاش کرده است تا از رهبران جهادی که متهم به جنایت علیه بشریت هستند، در طول ده‌سال اخیر حمایت کند. گرچند تلاش‌های زیادی از سوی برخی از نهادهای مدنی و فعالان حقوق بشر برای به دادگاه کشانیدن جنایتکاران جنگی در کشور صورت گرفته، اما دولت به این تلاش‌ها تاکنون اعتنایی نکرده است. با بی‌توجهی رئیس‌جمهور در مورد به محاکمه جنایتکاران جنگی، قدرت رهبران جهادی نیز روز به روز بیشتر شده است.

رهبران جهادی انعطاف‌پذیر یا روبه زوال؟

حسین حامد - روزنامه هشت صبح، ۱۲ ثور ۱۳۹۱

<http://8am.af>

ده سال قبل هیچ شهروندی جرات نمی کرد تا به رهبران جهادی بگوید «بالای چشم‌تان ابروست.»

برای نمونه اظهارات خانم ملالی جویا در لویه جرگه قانون اساسی و یا در پارلمان با واکنش تنیدی از سوی رهبران جهادی همراه شد .

ده سال قبل زمانی که یک روزنامه‌نگار جوان در هفته‌نامه آفتاب به نشر یک مقاله پرداخت، واکنش تند رهبران جهادی را در پی داشت. این هفته‌نامه از نشر بازماند و کارمندان آن اکنون به صورت پناهنده در کشورهای غربی به سر می‌برند.

حضور گسترده‌ی رهبران جهادی در قدرت و نهادهای دولتی سبب شد تا در یک تصمیم شتاب‌زده، مجلس نمایندگان اقدام به تصویب منشور مصالحه ملی کند.

در ده سال گذشته تلاش رهبران جهادی این بود تا حضور نیرومند و گسترده‌ای در هرم قدرت داشته باشند. هرچند که تعداد زیادی از رهبران جهادی در قالب گروه مخالفان سیاسی فعالیت می‌کنند، اما حضور پررنگ بخش دیگری از رهبران جهادی در دولت، همچنان محسوس است.

برای نخستین بار در یک دهه‌ی اخیر یک حزب سیاسی اقدام به مظاهره سیاسی کرده است. در این مظاهره تصاویر رهبران جهادی به آتش کشیده شده و از آنان به عنوان جنایتکار، خون‌خوار، غدار و ... نام برده شده است.

این تظاهرات، بدون خشونت پایان یافت. سوال اساسی این است که آیا رهبران جهادی انعطاف‌پذیر شده‌اند و یا این که زوال تنظیم‌های جهادی فرا رسیده است؟

بدون شك اين نوع مظاهرها مى تواند عقده‌هاى خفته در دل بسيارى از هم‌وطنان را كه در دهه‌هاى گذشته آسيب ديده‌اند، تبارز دهد. در حالى كه گروه‌هاى جهادى با صف‌بندى در قالب اپوزيسيون و حكومتى در صدد كسب كرسى رياست‌جمهورى در انتخابات آينده‌اند، اين نوع مظاهره مى تواند زنگ خطرى براى رهبران جهادى به‌شمار آيد.

اكنون بهتر است كه رهبران جهادى خود، در سمينارها و گردهمايى‌ها به نقد و بررسى كارنامه‌هاى شان پرداخته و با روحيه مسووليت‌پذيرى، رويداهاى اتفاق افتاده را مسوولانه و شجاعانه به عهده گرفته و فرصت را براى دادخواهى قربانيان فراهم سازند. در غير آن ما شاهد مظاهره‌هاى گسترده‌تر از سوى مردم تا درب دروازه‌هاى خانه‌هاى رهبران جهادى خواهيم بود.

مشرانو جرگه مظاهره حزب همبستگى را شديداً تقبيح نمود

خبرگزاري پښواک، ۱ می ۲۰۱۲

<http://www.pajhwok.com>

شهرکابل (پښواک، ۱۲ ثور ۹۱): مشرانو جرگه خواهان پيگرد قانونى مسؤلين حزب همبستگى افغانستان، از سوى حكومت واحضارانها به اين جرگه شد.

ديروز صدها طرفدار حزب همبستگى به شمول زنان در كابل مظاهره نموده و از هفتم و هشتم ثور، به حيث روزهاى سياه ياد كردند.

مظاهره چيان شعارهاى ضد رهبران جهادى و رژيم هاى كمونستى تحت الحمايه شوروى سابق و «نه امريكا نه ناتو، نفرين و مرگ به هر دو» را سر داده و تصاوير به چلبيا كشيده شده اين رهبران را به آتش كشيدند. آنان ميگفتند كه رهبران جهادى، جهاد مردم افغانستان را بدنام كرده و از آن، سوء استفاده نمودند و بايد محاكمه شوند.

اما در اجلاس امروز مشرانو جرگه این حرکت طرفداران حزب همبستگی، شدیداً تقبیح شد و خواهان پیگیری محرکین آن گردید.

فضل هادی مسلمیار رییس مشرانو جرگه گفت که جهاد مردم افغانستان برحق بوده، اما چیزی که بعد از هشت ثور صورت گرفته، عمل شخصی بوده.

وی افزود: ((تظاهرات حزب همبستگی توهین به خون یک و نیم میلیون شهید و جهاد ۱۴ ساله مردم افغانستان است که همه قربانی و فداکاری ها نادیده گرفته شده است.))

همچنان شیرمحمد آخندزاده عضو مشرانو جرگه میگوید که تنها شش عضو خانواده او در وقت جهاد کشته شده اند.

آخندزاده علاوه کرد که مظاهره کنندگان دیروزی، از دیموکراسی و آزادی بیان سوء استفاده نموده و باید مورد پیگرد قانونی قرار بگیرند.

مظاهره چیان شعارهای «مرگ بر دولت طالب پرور پاکستان» و «مرگ بر رژیم آدمکش ایران»، «پیمان استراتژیک خیانت است، جنایت است، پایگاه نظامی اسارت است، هلاکت است» و «زنده باد استقلال، دیموکراسی و عدالت اجتماعی» را سر میدادند.

نعمت الله آکا عضو دیگر مشرانو جرگه گفت که باید مسوولین حزب همبستگی به مجلس عمومی مشرانو جرگه فرا خوانده شوند و در مورد حرکت دیروزی شان در مورد مجاهدین پاسخ بدهند. برخی سناتوران دیگر، خواهان حضور وزیر عدلیه به مجلس شده، گفتند که باید جواز این حزب گرفته شود.

مولوی محمود دانشجو عضو دیگر مشرانو جرگه خواهان پیگیری عدلی مسوولین حزب همبستگی و فسخ جواز این حزب از سوی وزارت عدلیه گردید و گفت که اگر جلو همچو افراد گرفته نشود، دامنه مظاهرات به ولایات نیز کشانده خواهد شد.

از جانب دیگر، رفیع الله حیدری عضو دیگر مشرانو جرگه گفت: ((اگر به شکل رسمی این قضیه

پیگیری نشود، مجاهدین به شکل انفرادی این کار را خواهد کرد.))

حزب همبستگی افغانستان به رهبری داوود رزمک، در سال ۲۰۰۴ میلادی تاسیس شده، که به ادعای مسوولان آن، با داشتن بیش از ۳۰ هزار عضو در تمام ولایات فعالیت دارد.

حزب دیموکراتیک خلق، تحت الحمايه شوروی سابق در هفتم ثور سال ۱۳۵۷، حکومت محمد داوود خان را از طریق کودتا سرنگون کرد و به قدرت رسید و بعداً زمینه تجاوز قشون سرخ شوروی در ششم جدی سال ۱۳۵۸ بر افغانستان مساعد گردید. مجاهدین در برابر قشون سرخ شوروی و حکومت تحت الحمايه آن، مقاومت نمودند؛ تا آنکه قشون سرخ در ۲۶ دلو سال ۱۳۶۷ از افغانستان خارج شدند و مجاهدین در هشتم ثور سال ۱۳۷۱ بعد از سقوط حکومت داکتر نجیب الله، آخرین زمامدار طرفدار شوروی سابق، وارد کابل شدند و زمام امور را به دست گرفتند.

حزب همبستگی؛ غرش رعد بر بتکده‌های پایتخت

مثل این است که کابل، خودش را برای پاسخدهی به تاریخ آماده می کند.

رزاق مامون

<http://razaqmamoon.blogspot.com/2012/05/blog-post.html>

یازده ثور- در کابل؛ اتفاقی افتاد که نخستین هشدار جمعی برای اجرای «عدالت» بود. آتش زنی تصاویر رهبران «جهادی» بی تردید در میان گروهی از بت های سیاسی نسل پیرو کارگزاران جوان، با خطر زلزله ده ریشتری برابری می کرد. در کابل؛ جایی که بت های تراشیده سیاسی و «مقدس» شده در پناه دیوارهای غول پیکر سمتهی وجوه های افراد ابلق پوش غرق در زره، زندگی و مردم را از گروگاه های خویش نظارت می کنند، عکس های رهبران دوره های مختلف را چلیپا زدند و به آتش سپردند!

این آتش، روزی از دیوارهای هیولا آسا نیز بالا خواهد پرید.

در تاریخ خواهند نوشت که حزب همبستگی افغانستان برای نخستین بار، طلسم بت های سیاسی را

به زمین زد. تصاویر رهبرانی را که آشکارا به بت های خارج از حسابدهی و «تاجران جهاد» بدل شده اند، با شلاق چلیپا به محاکمه کشیدند. این حرکت شوخی نیست؛ درپژواک معترضان، کهنه دزدی

«مشترک» موج می زد که از تلاطم فراگیر درآینده خبر می دهد.

«بهار کابل» این گونه شروع شده است.

مجموعه اطلاعات می رسانند؛ اکثریت سامان دهندگان غرش رعد به آدرس بتکده های مذهبی و سیاسی، دختران و پسرانی بودند که از جورجیا آوران سیاسی و مذهبی درسه دهه، پدران و مادران از کف داده اند؛ زنانی که جگرگوشه ها و همسران شان پیش نگاه های شان به خاک افتاده و عالمی از آلام و نامرادی را بردوش می کشند. سال ها صدای دادخواهی درگلوی شان شکسته شده اما آرمان مبارزه درآنان نخشکیده است.

این جماعت، طلایه دار خلقی است که تشنه «عدالت» است و کم دارد دیوارمی شکند تا طوایف «تظاهر» به باد فنا بسپارد. کم نیستند کسانی از اردوگاه جوانان و سالمندان که از هنجارشکنی عبور می کنند تا نسلی را در آوردگاه طلسم زدایی و تابوشکنی بسیج کنند. نسلی که بارسنگین وجدان افغانستان حقیقی را به دوش می کشند، بدین گونه به تاریخ جواب می دهند.

وقتی اراده و اخلاص با هم درهم می آمیزند، حرکتی این چنینی آفریده می شود؛ ورنه فهرست «احزاب و سازمان های ثبت شده» و مقوایی، بس طولانی است که هیچ رد پای ازآنان درزندگی به

چشم نمی آید. احزاب انجویی وسمارقی درین ده سال، درسباهه وزارت عدلیه ثبت سجل شدند مگرهیچگاه از جداول ودفاترمتروک وخالی خویش به میدان زندگی پا ننهادهند.

همین جماعت گردآمده درمحور حزب همبسته گی بودکه برای نخستین بار، چماق اعتراض به صورت اختاپوت های جابخوش کرده ایران درکابل زدند وبه سوی «لانه جاسوسی» آنان راه افتادند تا برتصاویردجالان بی قلب «حکومت مداخله وکشتار» فاضلاب بپاشند.

حزب همبستگی ازین پس، درمقابله با دجالان داخلی باید حساب خود را هم داشته باشد که همه سازوبرگ بازی های کثیف، دردست فرعون های کابل نشین است. آنان وقتی جایگاه خویش درخطربینند، ازهرآنچه دریدخویش بنگرند، درجهت قلع وقمع نسل عاصی وعدالت طلب دریغ نخواهند کرد.

مثل این است که کابل، خودش را برای پاسخدهی به تاریخ آماده می کند.

مجلس سنا اهانت حزب همبستگی افغانستان به مجاهدین را شدیداً محکوم کرد

رمضان عبدالله زاده - تلویزیون راه فردا، ۱ می ۲۰۱۲

<http://www.wahdatnews.com/farsi/?p=4895>

مجلس سنا خواهان پیگرد قانونی مسئولان حزب همبستگی افغانستان شده میگوید که این حزب باید از سوی حکومت غیرقانون اعلام شود. مجلس سنا از نهاد های عدلی وقضایی خواست که مسوولان این حزب را به اتهام اهانت به جهاد مردم افغانستان مورد پیگرد قرار داده ومجازات کنند.

مجلس سنا اهانت حزب همبستگی افغانستان به پیروزی جهاد مردم افغانستان را شدیداً محکوم کرده وخواهان مجازات عاملان این اقدام شده اند. حزب همبستگی با راه اندازی راه پیمایی هشتم

ثور روز پیروزی جهاد مردم افغانستان بر علیه قشون سرخ شوروی سابق را روز سیاه و تصاویر رهبران جهادی را آتش زدند. اعضای مجلس سنا می گویند که حزب همبستگی با این اقدام خود به خون شهدای جهاد توهین کرده و باید عاملان آن مجازات شوند.

فضل هادی مسلمیار رییس مجلس سنا گفت که جهاد مردم افغانستان برحق بوده، و مردم اهانت به جهاد شان را تحمل نمی کنند.

حزب دیموکراتیک خلق، تحت حمایت شوروی سابق در هفتم ثور سال ۱۳۵۷، حکومت محمد داوود خان را از طریق کودتا سرنگون و به قدرت رسید و بعداً زمینه تجاوز قشون سرخ شوروی در ششم جدی سال ۱۳۵۸ بر افغانستان مساعد گردید. مردم افغانستان در برابر قشون سرخ شوروی و حکومت تحت حمایتش، مقاومت نمودند؛ تا آنکه قشون سرخ در ۲۶ دلو سال ۱۳۶۷ از افغانستان خارج شدند و مجاهدین در هشتم ثور سال ۱۳۷۱ پس از سقوط حکومت داکتر نجیب الله، آخرین زمامدار طرفدار شوروی سابق، وارد کابل شدند و زمام امور را به دست گرفتند.

مجلس سنا راهپیمایی حزب همبستگی را نکوهش کرد

تمنا رادمنش - آژانس خبری وخت، ۱۲ ثور ۱۳۹۱

<http://www.wakht.af>

مجلس سنا تظاهرات روز دوشنبه را که از سوی حزب همبستگی به منظور نکوهش هفتم و هشتم ثور راه اندازی شده بود به شدت تقبیح کرد.

سناتوران می گویند مبارزه هشتم ثور نتیجه ای جهاد پاک ملت افغانستان و آرمان شهداست که نباید این گونه مورد توهین قرار می گرفت. آنان خواستار به محکمه کشیدن هرچه زود تر مسوولان این حزب شدند.

فضل هادی مسلمیار رییس مجلس نمایندگان ضمن محکوم نمودن راهپیمایی حزب همبستگی ملی افزود: «هشت ثور نتیجه مبارزه برحق ملت ما است که نباید به مقدسات ما اینگونه توهین می شد» وی همچنان افزود، حوادث که دو ماه بعد از هشت ثور در کابل به وقوع پیوست اعمال شخصی بود و ارتباطی به جهاد مردم افغانستان ندارد.

آقای مسلمیار از نهاد های عدلی و قضایی خواست تا هر چه زود تر عاملین این راهپیمایی را مورد تعقیب قرار دهند.

حسن هوتک یکی از سناتوران گفت: «از هشت ثور باید طور گسترده تر تجلیل به عمل میامد اما متأسفانه بر علاوه اینکه این روز برگزار نشد، توهین هم شد» وی همچنان اضافه کرد، نباید به خاطر عمل فردی چند شخص تمام جهاد را توهین کرد. موصوف علاوه کرد کسانی که این گونه همایش را به راه می اندازند بر علاوه این که به جهاد و قربانی ملت افغانستان توهین میکنند، به آسیاب دشمن آب میریزند.

این در حالیکه روز گذشته صد ها تن بخصوص جوانان مربوط به حزب همبستگی ملی دست به تظاهرات زدند و خواهان مجازات عاملان حوادث هفتم و هشتم ثور که به گفته آنان دو روز سیاه در تاریخ افغانستان میباشد گردیدند.

تظاهرات کننده با صدا های بلند می گفتند که عاملان حوادث و رویداد های "هفت و هشت ثور" در کشور باید مجازات شوند.

حفیظ الله راسخ مسوول برگزاری تظاهرات در ساحه سینما پامیر شهر کابل به آژانس خبری وخت گفت که هدف از این راهپیمایی تقبیح کردن جنایات بیشتر از سه دهه اخیر در افغانستان میباشد.

مجلس سنا خواهان معرفی حزب همبستگی افغانستان به نهادهای عدلی و قضایی کشور گردید

سلام و طندار، ۱ می ۲۰۱۲

<http://www.salamwatandar.com>

در نشست عمومی مجلس سنا رییس و اعضای این مجلس، تظاهرات روز گذشته حزب همبستگی افغانستان را که برضد ۷ و ۸ ثور راه اندازی نموده بود، مورد انتقاد قرار دادند.

صدها تن از اعضای حزب همبستگی افغانستان در راه پیمایی روز گذشته عاملان انقلاب‌های هفتم و هشتم ثور را محکوم نموده و خواستار محاکمه رهبران و فرماندهان جهادی، اعضای حزب خلق و پرچم و اعضای گروه طالبان شدند.

اما در واکنش به این راه پیمایی فضل‌الهادی مسلم‌یار رییس مجلس سنا گفت: هفت ثور بدون شک یک روز سیاه است، مگر هشت ثور روز پیاد ماندنی برای مردم مجاهد و مسلمان افغانستان است.

رییس مجلس سنا افزود: عمل روز گذشته حزب همبستگی افغانستان که هشت ثور را روز سیاه نامیده اند، جفای بزرگ در حق مردم مجاهد و مسلمان افغانستان است.

آقای مسلم‌یار گفت: "هشت ثور را ملامت نه می‌کنیم، هشت ثور روز آزادی، آرامی و استقلال افغانستان است. هر عملی که بعد از هشت ثور انجام شده، ما مسلمان هستیم، عدالت می‌خواهیم و هر عمل خلافی که از سوی افراد انجام شده است به هشت ثور ارتباط ندارد."

فضل احمد مسلم‌یار از کمیسیون شکایات مجلس سنا خواست که حزب همبستگی افغانستان را به نهادهای عدلی و قضایی معرفی نموده و از این حزب سوال شود که به کدام دلیل این عمل را انجام داده اند.

همچنان محمد حسن هوتک عضو مجلس سنا گفت: قضاوتی را که حزب همبستگی افغانستان در

مورد هشت ثور نموده، دور از حقیقت و انصاف است. آقای هوتک افزود: حزب همبستگی افغانستان به جهاد و حیثیت مردم افغانستان تجاوز کرده است.

آقای هوتک از تمام اعضای مجلس سنا خواست، عمل توهین آمیزی را که حزب همبستگی افغانستان انجام داده است، باید از طریق نهادهای عدلی و قضایی تعقیب و اعضای این حزب بخاطر توهین به جهاد مردم افغانستان به میز محاکمه کشانده شوند. آقای هوتک افزود: "جرم عمل فردی است هرکس که جرم و خیانت نموده اند و از نام هشت ثور و جهاد استفاده کرده اند باید به قسم شخصی محاکمه شود."

همچنان سناتور حاجی رفیع الله حیدری گفت: امکان دارد حزب همبستگی افغانستان با تحریک کدام شخص، دست به تظاهرات زده باشند.

آقای حیدری گفت: نهادهای عدلی و قضایی باید این مساله را به صورت جدی پیگیری نمایند و مسوولین حزب همبستگی را به پنجه قانون بسپارند.

اما در واکنش به این مساله حفیظ الله راسخ برگزار کننده تظاهرات حزب همبستگی افغانستان به سلام و طندار گفت: اگر مجلس سنا خواهان محاکمه این حزب است، باید یک محکمه بین المللی دایر گردد، زیرا در نهادهای عدلی و قضایی کشور کسانی در راس هستند که همه وابسته به عاملان روزهای هفتم و هشتم ثور می باشند.

آقای راسخ افزود: "اگر در یک محاکمه بین المللی می خواهند، بسیار خوب است. برویم بینیم که کی محاکمه می شود، کیسکه ۷۰ هزار کابلی را کشته او محاکمه می شود یا کسی که از آنها می خواهد دفاع بکند. کسی که وطن را به روس ها فروخته، او محاکمه شود یا کسی که می خواهد آن روز را محکوم نماید." آقای راسخ افزود: کسانی که ادعا دارند که جهاد کرده اند در حقیقت جهاد نه بلکه با استفاده از نام جهاد و مقاومت بر مردم افغانستان تجارت کرده اند که باید محاکمه شوند.

درود بر مبارزان دلیر حزب همبستگی!

کاندید اکادمیسین سیستمی

درود و تهنیت باد، بر شرف و همت و احساس بلند وطن دوستی حزب همبستگی افغانستان، این فرزندان صدیق وطن که واقعاً با شهامت بی نظیر خود توانستند بر ضد جنایتکاران و خاینان دو دهه اخیر دست به راه پیمائی در شهرهای بزرگ کشور بزنند و با کشیدن خط بطلان بر روی تصاویر شان، آنها را به مردم هردم شهید افغانستان و جهان رسوا و افشا نمایند. جنایتکاران لمیده در مقامات بلند دولتی و نظامی شاید هرگز تصور نمیکردند که در روزگار قدرت شان کسی در افغانستان پیدا شود که رویاروی به آنها بگوید بالای چشم تان ابرو است، ولی حزب همبستگی با متانت و شجاعت کم نظیری این کار را کرد و هواداران دو سیاه روز شوم (۷ و ۸ ثور) را جنایتکار نامید و آن دو روز را، روز های سیاه و مصیبت بار برای مردم و تاریخ افغانستان مشخص نمود و آنهایی را که به نام این دو روز شوم و نکبت بار دست بر سبیل میکشند مورد شماتت و نکوهش قرار داد.

صحنه هایی از تظاهرات حزب همبستگی در روز ۳۰ اپریل بر ضد مجرمین جنگی و جنایت علیه بشریت

ما به اینکه رهبر یا رهبران این حزب کی و چی کاره استند، عجالتاً کاری نداریم، برای ما و مردم افغانستان مهمتر از همه پیام شان است که خواست میلیونهای انسان مظلوم و ستمدیده از دست این جنایتکاران است. بدون تردید این حزب فرزندان و وابستگان شهدای گمنام وطن اند و منسوب به نسلی اند که بعد از حوادث شوم ۷ و ۸ ثور به دنیا آمده اند. آنها بخوبی میدانند که ثمره جهاد

و مقاومت مردم افغانستان در برابر تجاوز شوروی را کسانی دزدیده اند که پس از کسب قدرت در ۱۹۹۲ نامردانه از کشت و کشتار زنان و کودکان و پیرمردان و جوانان این وطن دریغ نورزیدند و برمال و ناموس مردم تجاوز نمودند و همه دار و ندار وطن را به دستور بآداران پاکستانی خود نابود کردند و اکنون هم بیش‌رمانه از نام جهاد تجارت سیاسی میکنند و با تزویر و نوکرم‌نشی به بیگانگان، خود را در مقاماتی چسپانده اند که جز اختلاس و حیف و میل کمک های جامعه جهانی و قاچاق مواد مخدر کاری ندارند و اگر کسی از آنها انتقاد کند، او را آماج اتهام های ناروا کرده تا سرحد محو فزیک دبال میکنند و بدین سان سعی مینمایند تا فریاد اعتراض و انتقاد مردم را در گلو خفه کنند.

خواست نخستین مردم افغانستان کشاندن جنایتکاران و اختلاس گران و غاصبان ملکیت های شخصی و دولتی و دزدان سرمایه های ملی در پای میز عدالت است. همه مردم افغانستان خواهان تطبیق عدالت در کشوراند، و تطبیق عدالت با به محاکمه کشاندن جنایتکاران جنگی که در کرسی های بلند حکومت و پارلمان لم داده اند، تأمین میگردد، نه با مذاکره با مخالفان مسلح دولت. مخالفان مسلح نیز اگر روزی به قدرت برسند، اولین کار شان برای تأمین صلح و عدالت، به محاکمه سپردن جنایتکاران جنگی و اختلاسگران کابل بانک و دزدان سرمایه های ملی و غاصبان زمین های ملکی و دولتی خواهد بود.

حرکت ملی و فراموش ناشدنی حزب همبستگی، نیز از یک چنین خواستی منشاء میگیرد و تاثیر آن را میتوان در عریده جوئی های برخی از سناتوران وابسته به جنایتکاران و قاچاقچیان تریاک و هیروئین مشاهده نمود. اگر واقعاً این حرکت حزب همبستگی تاثیر گذار نمی بود و از سوی سردمداران جنایت پیشه باهیچگونه واکنشی روبرو نمیشد، به این معنی بود که آنها حرکت حزب همبستگی را دست کم گرفته اند، ولی سروصداهای نمایندگان شان در سنا نشان داد که آنها چنان خود را زبون و بیچاره یافته اند که برخلاف قانون اساسی ایکه آنها را به این جایگاه مصئون قرار داده است، به ووزارات عدلیه دستور دادند تا آن وزارت برخلاف روح دموکراسی دست به کار شود و حزب همبستگی را مواخذہ کند و احياناً فعالیت آنرا به تعلیق قرار بدهد. درحالی که حزب همبستگی حرکت خلاف قانون اساسی و خلاف قانون آزادی بیان و مطبوعات انجام نداده است تا بهانه یی برای تحریم از حقوق مدنی خود شود. ظاهر اهدف این ضجه کشیدن ها این است تا حزب همبستگی باردیگر به چنین راه پیمائی دست نزنند و آنها را نزد زن و فرزند و همسایه های شان بی

آبرو نسازید هرچند که آنها نزد مردم شریف و آگاه وطن هیچگونه آبرویی ندارند.

خوشبختانه حرکت وطن پرستانه حزب همبستگی، چون مشتی کوبنده در دهن جنایتکاران اصابت کرد و انعکاس آن در سطح ملی و بین المللی مثبت و امیدوار کننده بود و ملیونها افغان در داخل و خارج از افغانستان از این حرکت حزب همبستگی استقبال کردند و رسانه های گروهی، بخصوص تلویزیونهای افغانی خارج از کشور و وب سایت های انترنتی از آن به نیکویی یاد کردند، مخصوصاً خانم سجه برنامه ساز معروف تلویزیون آریانا افغانستان از امریکا بوجه احسن از این عمل شان استقبال کرد و آنرا بگوش و چشم میلیونها افغان در سراسر جهان رساندند.

همچنان برنامه ساز موفق تلویزیون پیام افغان، آقای عباسی نیز از این حرکت حزب همبستگی با الفاظ خاصی یاد و استقبال نمود و در صدد است با رهبران و سرکردگان حزب همبستگی مصاحبه یی را سامان دهد. اما به نظر اینجانب، اگر مصاحبه یی با اعضای این حزب صورت بگیرد، باید در مصاحبه از افشای نام رهبر یا رهبری این حزب عجلتاً خود داری گردد، زیرا برخی از جنایتکاران لمیده در دولت نه تنها خود عناصر تروریست را در خدمت خود دارند، بلکه نفوذ مستقیمی بر سازمان امنیت ملی افغانستان نیز دارند، مبادا این جوانان را ترور کنند و قتل را به گردن طالبان بیندازند و طالبان که خود مورد نكوهش این حزب است، چنین نسبتهی را از خدا میخواهد و فوراً خواهند گفت بلی این کار ما بود. در اینصورت دست مصاحبه کننده نیز بطور غیر مستقیم در قتل یک هموطن وطن پرست دخیل خواهد شد.

من با تائید این حرکت خود جوش و ملی حزب همبستگی اینقدر میتوانم علاوه کنم، حزب مذکور با چنین حرکت های مدنی میتواند وضع سیاسی را در کشور به نفع توده های مظلوم و رنج دیده متحول کند، پس هموطنان عدالت خواه اگر آرزو داریم تا ملت از دست جنایتکاران و ناقضین حقوق بشر و غاصبان ملکیت های شخصی و دولتی و مافیای قاچاق مواد مخدر و دزدان ثروت های ملی نجات یابد، باید با قلم و قدم و درم از حزب همبستگی افغانستان تا زمانی که در راه منافع مردم و وطن گام برمیدارد حمایت کنیم، باشد که در افغانستان نیز بهار جنبش رهائی بخش توده های ملیونی، مثل بهار کشور های عربی سر رسد و ملت مظلوم افغانستان از دست مافیای غارتگر هستی مادی و معنوی کشور رهائی یابد.

من فکر میکنم تمام وطن پرستان و تمام عناصر ملی گرا و غیر وابسته به حوادث خونین ۷ و ۸ ثور با قدم و با قلم از این حرکت حزب همبستگی حمایت کرده و حمایت میکنند. همین اکنون حزب مذکور نقل صحبت حلقات روشنفکری در داخل و خارج کشور قرار گرفته و امیدواری هایی را در دلها بوجود آورده است. حزب نباید به بچه ترسانک های چند سناتور مجرم و بیگانه پرست و نوکر اجنبی از موضع خود عقب نشیند و استوار و مصمم به پیش حرکت نماید، به یقین تمام مردم مظلوم افغانستان از حزب همبستگی در روزهای سخت حمایت خواهند کرد.

۲۰۱۲/۵/۱۱

امروز تصاویر جنایتکاران جنگی را به آتش کشیدند، فردا نوبت به دار کشیدن آنهاست

حمید انوری-امریکا

آژانس خبر رسانی پژواک (۱۲ ثور ۱۹۹۱): مشرانو جرگه خواهان پیگرد قانونی مسئولین حزب همبستگی افغانستان، از سوی حکومت و احضار آنها به این جرگه شد.

مشرانو جرگه هرگز جنایات بی حد و حصر و وحشتناک هفتم ثوری ها و هشتم ثوری ها را تقبیح نکرده و خواهان پیگرد قانونی جنایتکاران جنگی نگردیده است، اما عدالت خواهی مردم را محکوم نموده و خواهان پیگرد قانونی بازماندگان قربانیان جنگ میگردد. این از سببی است که اکثریت اعضای به اصطلاح مشرانو جرگه را جنایتکاران جنگی تشکیل میدهد.

دیروز صدها طرفدار حزب همبستگی به شمول زنان در کابل مظاهره نموده و از هفتم و هشتم ثور، به حیث روزهای سیاه یاد کردند. مظاهره چیان شعارهای ضد رهبران جهادی و رژیم های کمونستی تحت الحماة شوروی سابق و "نه امریکا نه ناتو، نفرین و مرگ به هر دو" را سر داده

و تصاویر به چلیپا کشیده شده این رهبران را به آتش کشیدند.

امروز تصاویر جنایتکاران جنگی را به آتش کشیدند، فردا نوبت به دار کشیدن آنهاست. حق همیشه پیروز است. آتش مرد ها دیر پخته میشود!

آنان میگفتند که رهبران جهادی، جهاد مردم افغانستان را بدنام کرده و از آن، سوء استفاده نمودند و باید محاکمه شوند.

حق تلخ است، اما باید پذیرفت. اگر جنایتکاران جنگی امروز با پای خود به محکمه حاضر شوند، چانس آنها دارند که برائت حاصل نموده و زنده بمانند، اما فردا به زور مردم محکمه صحرائی گردیده و مرگ پر مشقت در انتظار شان است. انتخاب با خودشان است.

جهان را دایماً این رسم و این آئین نمی ماند

اگر چندی چنین ماندست، بیش از این نمی ماند

اما در اجلاس امروز مشرانو جرگه این حرکت طرفداران حزب همبستگی، شدیداً تقبیح شد و خواهان پیگیرد محرکین آن گردید.

امروز روز خر خری و خر سواربست

فردا روز خرگشی و انتقام ز خر (باعرض معذرت از خران جهان)

فضل هادی مسلمیار رییس مشرانو جرگه گفت که جهاد مردم افغانستان برحق بوده، اما چیزی که بعد از هشت ثور صورت گرفته، عمل شخصی بوده.

چرند گوئی و سفسطه پراگنی "مسلمیار"، سخت تهوع آور و دل بد کن است و غیر از خودش و دو سه رسوای همفکرش، خریداری ندارد. اگر قتل عام بیش از هفتاد هزار نفر تنها و تنها در کابل و تخریب کامل کابل زیبا، به گفته "مسلمیار"، (عمل شخصی) بوده است، پس عمل حزبی و تنظیمی و اسلامی شان، به یقین جان ملیونها افغان را میگرفت و خاک پاک تمام افغانستان را به توبره میکرد!! زهی دیده درائی و زهی حقارت و پستی

و پلشتی!!

وی افزود: ((تظاهرات حزب همبستگی توهین به خون یک و نیم میلیون شهید و جهاد ۱۴ ساله مردم افغانستان است که همه قربانی و فداکاری ها نادیده گرفته شده است.))

چشم سفیدی تا چه حد؟! افغانستان و بخصوص کابل زیبا را شما و برادران تنظمی و اخوانی تان و رفقای خلقی و پرچمی و ملیشه ئی تان به آتش کشیدید، مردم مظلوم افغانستان را شما ها از دم تیغ شقاوت تان کشیدید و جوی های خون جاری ساختید و از کشته های شان پشته ها ساختید و هزار و یک نا مردی و نامردمی را در حق اولاد آدم روا داشتید و...، اما تظاهرات مردم، "توهین به خون یک و نیم میلیون شهید و جهاد ۱۴ ساله مردم افغانستان است"، ننگ تان باد!!

همچنان شیرمحمد آخندزاده عضو مشرانو جرگه میگوید که تنها شش عضو خانواده او در وقت جهاد کشته شده اند.

و چون شش عضو خانواده "شیر محمد آخند"، کشته شده، جناب شان در بدل به مشرانو جرگه نصب گردیده و به یقین خودش و دوستان و اقارب و خویشاوندانش به جاه و مقام رسیده و صاحب جاه و جلال و ثروت و سرمایه باد آورده گردیده است و امروز حتی چشم دید تظاهرات مسالمت آمیز و حق طلبانه مردم را ندارد و به تب لرزه مرگ افتیده است. اما مردم بی دفاع و مظلوم افغانستان در بدل قربانی دادن بیش از دو میلیون هموطن و فامیل و خویش و قوم و عزیزان و جگر گوشه های شان، چه بدست آوردند، بجز کشتار و وحشت و دهشت و چور و غارت هست و بود شان و امروز حتی از حق آزادی بیان هم محروم ساخته میشوند.

آخندزاده علاوه کرد که مظاهره کنندگان دیروزی، از دیموکراسی و آزادی بیان سوءاستفاده نموده و باید مورد پیگرد قانونی قرار بگیرند.

"آخندزاده" از دیموکراسی و آزادی بیان چه میداند؟! به نظر او دیموکراسی و آزادی بیان در زمان تفنگ سرشانه داشتن، قتل و کشتار و جور و غارت است و در زمان نصب شدن و نشستن در مشرانو جرگه، با بوت و چپلی و قطی نسوار. بوتل آب بر فرق دیگران زدن!

مظاهره چيان شعارهای "مرگ بر دولت طالب پرور پاکستان" و "مرگ بر رژیم آدمکش ایران"، "پیمان استراتژیک خیانت است، جنایت است، پایگاه نظامی اسارت است، هلاکت است" و "زنده باد استقلال، دیموکراسی و عدالت اجتماعی" را سر میدادند.

هموطن بنازم چشم مستت را!!

نعمت الله آکا عضو دیگر مشرانو جرگه گفت که باید مسوولین حزب همبستگی به مجلس عمومی مشرانو جرگه فرا خوانده شوند و در مورد حرکت دیروزی شان در مورد مجاهدین پاسخ بدهند.

"نعمت الله آکا" چرا جنایتکاران جنگی را به مشرانو جرگه فرا نمی خواند؟

جواب ساده است. او خود یکی از همان جنایتکاران جنگی است که از تظاهرات مردم و بازماندگان قربانیان جنگ به وحشت افتاده است.

برخی سناتوران دیگر، خواهان حضور وزیر عدلیه به مجلس شده، گفتند که باید جواز این حزب گرفته شود.

از این نتیجه میگیریم که نه تنها به اصطلاح مشرانو جرگه، بلکه بصورت کُل، تمام پارلمان را جنگ سالاران اشغال کرده اند. شما میتوانید وزیر عدلیه را به مشرانو جرگه فرا بخوانید، میتوانید مسوولین حزب همبستگی را به محاکمه بکشانید یا جواز آنرا گرفته و منحل سازید، اما جلو خشم مردم را گرفته نمیتوانید. آتش مردم ها دیر پخته میشود!

مولوی محمود دانشجو عضو دیگر مشرانو جرگه خواهان پیگیری عدلی مسوولین حزب همبستگی و فسخ جواز این حزب از وزارت عدلیه گردید و گفت که اگر جلو همچو افراد گرفته نشود، دامنه مظاهرات به ولایات نیز کشانده خواهد شد.

جنایتکاران را تب لرزه مرگ فرا گرفته است. آنان وحشت دارند که دامنه تظاهرات به ولایات کشانیده نشود. اگر جنایت نکرده اید، چرا از مردم وحشت دارید؟

از جانب دیگر، رفیع الله حیدری عضو دیگر مشرانو جرگه گفت : ((اگر به شکل رسمی این قضیه

پیگیری نشود، مجاهدین به شکل انفرادی این کار را خواهد کرد.))

معاندین زیرنام "مجاهدین"، چهره اصلی خود را به نمایش میگذارند. ترور و بستن و کشتن و رقص مرده و رقص زنده و میخ بسر کوبیدن و از کشته های مردم، پشته ها ساختن و جوی های خون جاری ساختن و هراز و یک عمل سخیف دیگر را بنام "مجاهد"، انجام دادن، از مشخصات شناخته شده تان است. چهره اصلی و حقیقی تان همین است حتی اگر به پارلمان و مشرانو جرگه پناه برده باشید. عاقبت گرگ زاده، گرگ شود، گرچه با آدمی بزرگ شود.

حزب همبستگی افغانستان به رهبری داوود رزمک، در سال ۲۰۰۴ میلادی تاسیس شده، که به ادعای مسوولان آن، با داشتن بیش از ۳۰ هزار عضو در تمام ولایات فعالیت دارد.

اگر اعضا و مسوولین حزب همبستگی افغانستان همینگونه با شهادت و جرائم عمل نمایند و از حق مسلم مردم درد رسیده افغانستان به دفاع برخیزند، به یقین تمام مردم افغانستان عضو این حزب خواهند بود و در کمترین مدت اعضای آن به بیست میلیون نفر خواهد رسید.

با عرض سلام و ادای احترام خدمت اعضای نترس و با شهادت حزب همبستگی افغانستان.

هشت و هفت ثور

لکه های ننگ تاریخ ما!

هشتم ثور سیاه ترین روز تاریخ معاصر کشورماست. در چنین روزی سرجنایتکاران تنظیمی با سران و طنفروش خلقی و پرچمی در یک مغازله خیانانه، حاصل مقاومت آزادیخواهانه ضد روسی ملت درد دیده ما را دزدیده و به اشاره اربابان پاکستانی و ایرانی شان سرزمین ما را به حمام خون مبدل ساختند و طی فقط چهار سال فرمانروایی خونبار شان هولناکترین فجایع را رقم زدند. جنگ های ویرانگر تنظیمی، وحشیگری و فاشیزم بی انتها، پاتک سالاری، قتل عام ۷۰ هزار کابلی، ویرانی کامل

شهر زیبای کابل، غارت و چپاول اموال مردم، تجاوز به مادران هفتاد ساله و دخترکان هفت ساله؛ انهدام کامل زیربنای اقتصادی ما، به یغما بردن هفتاد هزار قطعه اثر بی نظیر تاریخی از موزیم کابل و سپردن آن به جرنیل‌های پاکستانی و سایر جنایات چنگیزی ارمان ننگین جانپان جهادی بود که دامنه‌اش تا امروز گسترش یافته و هنوز هم ددمنشان هشت ثوری و هفت ثوری کارد جنایت و خیانت‌شان را تا مغز استخوان ملت ما فرو برده‌اند.

با هجوم ستم‌پیشگان جهادی بر کابل، محشری را به راه انداختند و به روده‌ری همدیگر آغاز کردند که حتی برای باداران پاکستانی و ایرانی‌شان هم که خواب یک حکومت متحد دست‌پروردگان هفت‌گانه و هشت‌گانه را بر کابل می‌دیدند، خلاف انتظار بود. به همین خاطر به زودی پاکستان، امریکا و عربستان لشکر قرون وسطایی‌ای را زیر نام طالبان سروسامان داده برای تشکیل دولتی مزدور و یک‌دست به کشور ما فرستادند و بدین‌صورت مردم ما در دام شیطانی نیروی جهالت‌پیشه دیگری اسیر گردیدند.

جو انارشی، بیزاری و کینه شدید مردم از باندهای جهادی و طالبی، زن ستیزی هار و تبدیل افغانستان به مرکز تروریزم بین‌المللی و بخصوص حادثه یازدهم سپتامبر بهانه طلایی‌ای برای دولت غارتگر امریکا بود تا جهت جهان‌گشایی و زهرچشم نشان دادن به رقبای نوظهورش با شعارهای دروغین به افغانستان لشکرکشی نماید. بدین‌ترتیب، استقلال افغانستان که از اشغالگران روسی و پوشالیانش به قیمت گزافی در اثر مبارزه ملت ما بدست آمده بود یکبار دیگر از دست رفت و وطن و مردم ما در چنگال خونین یک ابرقدرت زورگو و نوکرانش گیر افتادند.

امریکا و ناتو، جلاخان جهادی، خلقی و پرجمی و جمعی از تکنوکرات‌های جاسوس‌پیشه و ضدملی را به خدمت گرفته با برگزاری نمایشات بونیاکی زیر نام انتخابات، دولت فاسدی مملو از آدمکشان و خائنان را بر مردم ما تحمیل نمودند و طی یک دهه گذشته تلاش کردند تا پیامد های فاجعه‌بار هفت و هشت ثور را از خاطرات مردم رنج‌دیده ما بزدایند. طی این سال‌ها قصابان جهادی خود را عطر و پودر زند تا اکت «دموکرات» و «ملی» نمایند. به این هم بسنده نکرده، برای خود قانون «عفو عمومی» ساختند، سیاه‌روز هشت ثور را «روز ملی» نامیده و بالای ویرانه‌ها و گورهای گمنام قربانیان حاکمیت شوم‌شان، همه ساله به پایکوبی و جشن پرداختند؛ تعدادی از جلاخان فاجعه کابل را لقب «قهرمان»، «شهید صلح» و... دادند و در تازه‌ترین حرکت شیادانه، تاریخ سی سال اخیر را از کتب درسی مکاتب حذف کردند.

اما چطور ممکن است مردم رنج‌دیده ما به این آسانی خون جگرگوشه‌ها و تباهی وطن‌شان را فراموش نموده، عاملانش را ببخشند؟ هشت و هفت ثور بمثابه سیاه ترین روزهای تاریخ ماست. ولو جانیان این دو روز نحس هزار بار از ترس مردم با همدیگر متحد گشته، همدیگر را ببخشند و بر گذشته پرننگ خود پرده اندازند، اما هرگز موفق نخواهند شد داغ‌های عمیق ددمنشی‌هایشان را از قلب و ذهن مردم ما پاک کنند. آن روز خجسته حتما رسیدنیست که همه‌ی این طاعونیان به زور بازوان ملت ما به سزای اعمال‌شان برسند.

به علت منفور بودن این فاشیست‌های دینی بین مردم است که ناگزیر همواره بر یک نیروی بیگانه اتکا داشته و هر چند بعد قبله عوض کنند. بی‌جهت نیست که این عاملان برپادی و جنایت که بیش‌رمانه خود را بانیان آزادی افغانستان از چنگال اشغالگران روسی تبلیغ میکنند، امروز زنجیر غلامی امریکا و متحدان را به گردن انداخته‌اند و برای حضور دایمی آن دعا میکنند و ادامه اشغال کشور را راز خوشبختی افغانستان و امر مبارک وانمود می‌سازند، چون به برکت حضور صاحبان غربی‌شان به مسند قدرت و میلیون‌ها دالر دست یافته و نبود بادرار را بمثابه پایان حیات ننگین زورمرداری و استبدادشان میدانند. امریکا نیز که افغانستان را با توسل به چاکران‌ش دهسال همچون طعمه ارزان بدست داشته، حال زمینه چینی میکند که موقعیتش را در کشور ما قانونی سازد. تبلیغات کرکننده و عوام‌فریبانه به خاطر پایگاه‌های دایمی امریکا در افغانستان از گلولی فروخته شده یک مشت «کارشناسان» و بنگاه‌های تبلیغاتی نظیر «رادیو آزادی» ماههاست که هر وجدان بیدار را جریحه‌دار می‌سازد. البته از «رادیو آزادی» که بوسیله سی.آی.ای برای همین هدف راه اندازی و تمویل شده تعجبی ندارد، اما آن عناصری که آگاهانه یا ناآگاهانه به بلندگوی اشغالگران تبدیل شده و در مدح مادر وطن فروشی شعار میدهند، نام‌شان را منحصی خاینان بی‌غیرت تاریخ ثبت میکنند.

امریکا به هرکشوری که دست انداخته جز خون و خرابی تحفه‌ای به مردمش نداشته است. ما نمونه‌های آن را در ویتنام و به تازگی در عراق، لیبی و سوریه شاهدیم که ملت‌هایش را به خون نشاند و سربازانش شیوه‌های جدید جنایت و وحشت را بر مردم کشورهای زیر سلطه‌شان تمرین میکنند. با این وجود چطور ممکن است به افغانستان بهروزی بیاورد؟

مقاومت مردم ما علیه اشغالگران امریکایی بصورت خودجوش در نقاط مختلف افغانستان بعد از هر جنایت‌شان دیده شده است. ولی این مقاومت هنوز کاملا پراکنده و نامتمرکز بوده بنا دجلان طالبی بعضی مقاومت‌های قهرمانانه مردمی را با وقاحت تمام به خود نسبت میدهند. در حالیکه زندگی،

تحصیل و موقعیت خانوادگی اغلب معترضین و حمله‌کنندگان بر نظامیان امریکایی، بیانگر مخالفت وطنپرستانه آنان بر ضد اشغالگران و طالبان و شرکای آنان می‌باشد. این مقاومت‌ها روزتاروز اوجگیر شده و زمانی خواهد رسید که نیروهای خارجی و چتلی‌خوارانش را به فرار ذلتبار مجبور سازد.

بدون مبارزه علیه اشغال، پایگاه‌ها و سیاست‌های خاین‌پرورانه امریکا و ناتو در کشور، پیکار علیه نوکران جهادی، تکنوکرات‌ها و بقایای خلق و پرچم ممکن نیست. و مبارزه علیه سلطه امریکا بدون مبارزه قاطع علیه خاینان روشنفکرنامایی^[۲] که برای امریکا، ایران، پاکستان و دیگر کشورها دلالی می‌کنند ناقص است. اگر نیروهای مدعی آزادیخواهی بازهم جوبنانه سکوت و محافظه‌کاری پیشه کنند و فعالیت‌شان علیه اشغالگران و بنیادگرایان و مزدبگیران روشنفکرشان در سطح اعلامیه صادر کردن‌های پرطمطراق از اروپا و امریکا و کانادا محدود بماند، روزگار ملت دردیده ما مثل دوران خرمستی‌های جهادی و طالبی وخیم‌تر شده و تجاوزکاران خارجی بیشتر فرصت را برای ویرانگری و تاراج کشور ما غنیمت خواهند شمرد. محک آزادیخواهی و انقلابی بودن هر نیرویی اولتر از همه در کار و مبارزه عملی آنان در داخل افغانستان و سازماندهی و بسیج توده‌های به جان رسیده ما مضمحل است.

مردم ما طی بیش از دهسال گذشته، از فعالیت‌ها و حملات مشکوک طالبان و دیگر شبکه‌های تروریستی نیز دریافته‌اند که ناف این گروه‌ها هنوز به امریکا و انگلستان و دیگر متجاوزین بسته است و در پس پرده، معاملات استعماری‌شان ادامه دارد. عملیات‌های انتحاری مشکوک این گروه‌های تروریستی در حساس‌ترین مناطق سنگربندی شده شهر کابل در حالی که کوچک‌ترین ضربه‌ای را متوجه نیروهای خارجی نمی‌سازد، رساننده ساخت و پاخت‌های برنامه‌شده اینان با گروه‌های تروریستی است. امریکا هنوز هم از طالبان، باند گلبدین و دیگر شبکه‌های تروریستی جهت پیشبرد اهداف منطقوی‌اش و تبدیل افغانستان به لابراتوار و پایگاه نظامی دایمی سود کافی میبرد. بنیادگرایی نوع جهادی و طالبی کماکان تکیه‌گاه اصلی امریکا و غرب در افغانستان است چون این گروه‌های مزدورپیشه هیچگونه حس ملی و انسانی ندارند و قبول بردگی به هر قدرت خارجی در ذات پلید شان عجین گشته است.

نمایشات مسخره دولت پوشالی کرزی زیر نام صلح، خبر از بدبختی‌های بیشتر و سیه‌روزی عمیق‌تر ملت ما میدهد. مردم ما با تجربه دریافته‌اند که بازگشت صلح با استقرار دولتی متشکل از آدمکشان جهادی، طالبی، گلبدینی، خلقی و پرچمی نمیتواند عملی گردد. به فرض محال این باندها دست به

اتحاد و صلح زنند، این به معنی سفت تر شدن پنجال خونچکان جنایتکاران بر گلوی توده‌های ما خواهد بود و آن وقت متحدانه و با دو دست افغانستان را به صاحبان امریکایی‌شان تقدیم خواهند کرد. ناآگاهترین افراد هم امروز میدانند که طالبان، باند گلبدین و شبکه حقانی جیره‌خواران پست آی.اس.آی اند. هر فرد و نیرویی که اینان را «برادر» و «افغان بچی» بخواند، خود جواسیس حلقه به گوش بیگانگان و دشمن استقلال و دموکراسی در کشور اند.

ما اعتقاد راسخ داریم تا زمانی که دستان خون‌آشام تمامی بیگانگان و غلامان‌شان از کرزی گرفته تا فهیم، خلیلی، سیاف، قانونی، دوستم، گلبدین، ملا عمر، محقق، عبدالله، عطا و... از دامن میهن غرقه در خون ما کوتاه نشود کسب استقلال، آزادی، صلح، امنیت، ترقی و سعادت خواب و خیالی بیش نخواهد بود. پس استقلال، دموکراسی، وحدت ملی و رفاه خلق در نبرد همگانی تمامی ملیت‌های وطن ما برضد این میهن‌فروشان جلادمنش میتواند تجلی یابد. ما باید از خیزش‌های قهرمانانه مردم ایران در برابر رژیم سفاک «ولایت فقیه» درسها بیاموزیم.

حزب همبستگی افغانستان که همیشه در برابر بی‌عدالتی‌ها و خیانت‌ها علیه وطن و مردم ما صدایش را بلند کرده، بار دیگر طی تظاهراتی هشتم ثور، روز برپادی افغانستان را تقبیح نموده، خواهان محاکمه رهبران جنایت‌پیشه هفت و هشت ثوری و طالبان می‌باشد. حزب ما متعهد است تا همدست با مردم فقیر خود فضای رعب و وحشت جهادی را درهم بشکند و از تمام افراد، نیروها و عناصر ملی و وطن‌پرست مکررا می‌خواهد تا در صف مردم ضد دشمنان داخلی و متجاوزان خارجی به پا خیزند. جز این راه دیگری برای نجات وطن و مردم ما از زنجیر بدبختی و اسارت وجود ندارد.

مرگ و نفرین بر اشغالگران و سگان زنجیری‌شان!

زنده و فروزان باد ندای آزادیخواهی ملت ما علیه اشغالگران و بنیادگرایان!
داغ‌های ننگ هشت و هفت ثور را با نابودی عاملانش از تقویم خود بزداییم!

حزب همبستگی افغانستان

۸ ثور ۱۳۹۱ - ۲۷ اپریل ۲۰۱۲

حزب همبستگی از تهدید های تروریستی جنایتکاران هراسی ندارد!

حزب همبستگی افغانستان، با شکستن سکوت در برابر سلطه جنایتکاران و خاینان، صدها تن را در تظاهرات بزرگی در تقیچ فاجعه آفرینان هفتم و هشتم ثور در کابل بسیج نمود و برای نخستین بار تصاویر آدمکشان خلقی، پرچمی، تنظیمی و طالبی را به آتش کشید. این حرکت ما بر خرمن میهنفروشان آتش افکند و فضای خوف مقابل دژخیمان سه دهه اخیر را برهم زد.

تاجران «جهاد» و تیکه داران دین و مذهب که شعله ور شدن غریو دادخواهی قربانیان توحش و رذالت هایشان را پایان حاکمیت مافیایی خود میدانند، از فریاد "مرگ بر جنایتکاران" در جاده های کابل سراسیمه شده اند. طی چند روز گذشته حزب ما در محراق حملات و فشارهای منابع رسمی و غیررسمی قرار گرفته و تلاش دارند تا عرصه را برای ما تنگ سازند. یک تعداد جنگسالاران در مشرانو جرگه با غوغا از دولت خواستند که حزب همبستگی را غیرقانونی اعلام نموده رهبرانش را به نهاد های عدلی و قضایی معرفی نماید. اینان رئیس امنیت ملی را مورد سوال قرار دادند که چرا علیه این حرکت اقدامی ننموده است. یکی از این ستم پیشگان تهدید نمود که اگر دولت اقدامات لازم را علیه ما روی کار نگیرد خود مستقلانه دست به عمل خواهند زد. در ولسی جرگه نیز چند دزد جنگسالار سروصدا راه انداختند و خواهان برجیده شدن بساط حزب ما شدند. اینان به وزارت عدلیه دستور داده اند تا رسمیت حزب را به حالت تعلیق درآورند. چند تن از اوباشان جنگسالار نیز با تماس های تلفنی لمپنانه به زعم خود خواستند ما را مرعوب سازند.

اما از سوی دیگر، درین روزها حزب ما حمایت وسیع مردم و عناصر آگاه و وطن دوست را کسب و موجی از پیام های همبستگی و مملو از محبت از هموطنان ما در داخل و خارج افغانستان دریافت کرده که از حرکت ما پشتیبانی نموده، آمادگی شانرا برای همکاری ابراز میدارند. این همسویی و حمایت، به ما نیرو میبخشد که قاطع تر و مصمتر به مبارزه خود ادامه دهیم و ذره ای از موضع خود علیه خاینان ملی عقب نشینی ننماییم.

تمامی این عکس‌العمل‌ها برای ما قابل پیشبینی بود. خونخواران، جاهلان و مافیازادگانی که اکت دموکراسی میکنند، گرگ‌هایی اند که پوست گوسفند به بر کرده اند. این درندگان هرچند از زیر کمان رستم امریکا گذشته و یکشبه دموکرات شده اند، اما ماهیت واقعی شان تغییری نکرده است. برای اینان آزادی بیان و دموکراسی تا جایی قابل قبول است که جایگاه خود شانرا مورد سوال قرار ندهد و بتوانند آنرا همچون حربه‌ای جهت برآورده ساختن اهداف شیطانی شان مورد سوءاستفاده قرار دهند.

اینان برای فریب اذهان عامه تقلا دارند طوری وانمود سازند که گویا حزب ما به مقاومت مردم افغانستان در برابر اشغالگران روسی توهین روا داشته است. ما همیشه اعلام نموده‌ایم، شکست تجاوزکاران روسی که در اثر پیکار و قربانی‌های عظیم مردم دردیده ما میسر گشت یکی از صفحات زرین تاریخ ما را میسازد. اما یک مشیت به اصطلاح رهبران جهادی که خود را به پاکستان، ایران، عربستان و امریکا فروختند، حاصل جانفشانی‌های توده‌ها را ربوده به آن خیانت نمودند. اینان با ساقط شدن رژیم پوشالی داکتر نجیب، در اتحاد با میهنفروشان خلقی و پرچمی جنایات و خیانت‌هایی را مرتکب شدند که با گذشت دو دهه هنوز هم کشور ما از پیامد‌های شوم و خونبار آن‌ها بی‌نیافته است و عوامل این فجایع تاحال بر سرنوشت ما حاکم اند. به این هم اکتفا نکرده، به مجردی که به کرسی‌های پارلمان مسخره و فاسد تکیه زدند، از ترس ملت و خون‌های ناحقی که ریخته بودند، همدیگر را بخشیدند.

ما از تهدیدهای تروریستی و بچه ترسانک‌های جنایت‌پیشگان باکی نداریم، اگر اینان شهامت و غیرت دارند بفرمایند در همان محاکم فاسد خود با شرکت عامه مردم ما را محاکمه علنی نمایند تا نشان دهیم که حزب همبستگی محکوم است یا ماسک ستمکاری و خیانت این جانیان پاره میشود. اینان که با دستان پر خون و دارایی‌های حرامی که از مکیدن خون بیگناهان بدست آورده اند، از مواجهه با عدالت هراس دارند، تنها با توسل به زور، مقام و تکیه بر اربابان خارجی شان میخواهند صدهای مخالف را خفه سازند اما حزب ما از سرنیزه‌های خونین شان ترسی ندارد و متعهد است که با تکیه بر مردم منکوب شده ما بر وجود ناپاک این ببرهای برفی آتش اندازد.

جلادان خلقی، پرچمی، تنظیمی و طالبی برای فرار از روز دادخواهی هرکدام طوق غلامی ایران، پاکستان، امریکا، انگلستان و ... را با افتخار به گردن انداخته و با پشتوانه صاحبان شان علیه ما غروفش دارند. اینان باید بدانند وقتی مردم متحد شوند و بپاخیزند دیگر ماشین جنگی ناتو،

سیا، آی.اس.آی، واواک و تمامی بادران شان هم قادر نخواهد بود اینان را در پناهِش نگهداشته از خشم مقدس توده‌ها نجات بخشد.

تاریخ به ما می‌آموزد که بارور شدن نخل دموکراسی واقعی، آزادی و عدالت نیاز به قربانی دارد. همانگونه که جان‌نثاری یک جوان تونس‌ی پیام آور "بهار عرب" گردید، میهن درخون‌تپیده و بربادرفته ما هم به کسانی نیاز دارد که قبول خطر کرده در مقابل وطن‌فروشان و خونخواران سینه سپر کنند و با شکستن شاخ وحشیگری و زورگویی اینان مژده دهنده "بهار افغانستان" گردند. حزب همبستگی برای ایفای یکچنین نقشی عهد بسته و درین پیکار بزرگ بر تمامی عناصر ملی، دموکرات و استقلال طلب ندا سر میدهد که اگر واقعا عشق به وطن زخمی و مردم نگون‌بخت ما در قلب شان شعله‌ور است، صرفا تیوری صادر کردن‌ها و جمله‌پردازی‌های روشنفکرانه را کنار گذاشته در عمل برای آگاهی، بسیج و سازماندهی توده‌های نادار و ستمکش ما کار کنند.

چاکران امریکا مادروطن را رسماً به امریکا فروختند؛ افغانستان را با خطر تجزیه مواجه ساختند؛ با حیل‌گری ملیت‌های شریف ما را به جان هم انداختند؛ مجموع حیات جامعه را مافیایی کردند؛ فاسدترین و مزدورترین رژیم را بر ملت ما تحمیل کردند و میهن ما را در ورطه نابودی قرار دادند. در چنین وضعیتی آن نیروهایی که باخت، سکوت و جبن را پیشه میکنند در پیشگاه وطن و مردم محکوم ابدی اند. ما نمیخواهیم محکوم تاریخ باشیم بنا نترس و برگشت ناپذیر برخاسته‌ایم و تا روز سترگ استقلال، آزادی و بهروزی افغانستان دلبند ما آرام نخواهیم نشست. درین راه پرخم و پیچ و قربانی طلب، دست همکاری همه افراد و نهاد‌های شرافتمند و وطنپرست را به گرمی میفشاریم.

حزب همبستگی افغانستان

۱۸ ثور ۱۳۹۱ (۷ می ۲۰۱۲)

سپاسگذاری از حمایت و پشتیبانی تان

از حزب همبستگی افغانستان

خواهران و برادران، دوستان ارجمند،

حزب همبستگی افغانستان پس از تظاهرات ضد جنایتکاران و سیاهروزهای ۷ و ۸ ثور، از طریق تلفن، ایمیل و دیدن حضوری پیام‌ها، نامه‌ها و نوشته‌های فراوانی حاکی از همبستگی و قدردانی با حزب ما دریافت داشته است و این جریان دوام دارد که بنابراین خواستیم تا خیلی دیر نشده به این وسیله از فرد فرد شما قلباً تشکر نماییم.

نام‌های نهادها یا اشخاص را به لحاظ مسایل امنیتی نمی‌آوریم تا چشم ناپاک جنایتکاران به شما معطوف نگردد.

ما پشتیبانی شما از تظاهرات را صرفاً پشتیبانی از یک حزب نه بلکه قبل از همه صدای عجالتاً خاموش ۹۹ درصد مردم داغدیده خود تلقی میکنیم. اجازه دهید موکداً ابراز داریم که پشتیبانی بزرگتر و واقعی شما آن خواهد بود که به نوبه خود و در هر مقیاس ممکن، اینگونه اعتراض‌ها را در داخل و خارج کشور بطور مستمر سازماندهی کنید، بنویسید و بیان دارید تا جنبش نیرومند استقلال طلبانه و آزادیخواهانه‌ی ضد تبهکاران سه دهه پاگرفته و مردم سالهای سال به خون تپیده و خیانت شده ما آگاهتر شده و به قدرت بهمن آسای شان در روبیدن جنایتکاران مسلط بر کشور پی‌برند. وقتی چنین شود جنبش هم – با وصف عقب نشینی‌ها و فروکش‌هایی – دچار فتور دوامدار نشده و راهش را تا نیل به پیروزی خواهد پیمود.

تا آنجایی که به حزب همبستگی مربوط میشود، باید گفت که حمایت صمیمانه و پر احساس شما، تعهد ما بر پافشاری روی مبارزه برای استقلال، دموکراسی و عدالت اجتماعی در میهن اسیر و مافیا زده‌ی ما تزلزل ناپذیرتر میشود؛ حمایت شما سوگند و اراده‌ی ما را به پیکار تا به آخر تا نثار خون برای رهایی مردم رنجکشیده‌ی ما پولادین تر میسازد.

وقتی حزبی آگاهانه راه مبارزه با قاتلان میهنفروش را انتخاب کند دیگر چگونه ممکن است از قوله ها و دندان خایی های این شرفباختگان خاین کوچکترین هراس به دل راه دهد؟

بگذار به زبان قهرمان مشروطه خواه سرور واصف بگوییم که:

ترک مال و ترک جان و ترک سر

در ره "آزادی" اول منزل است

کمیته فرهنگی حزب همبستگی افغانستان
دی وی دی حاوی گوشه‌هایی از تظاهرات و انعکاس آن
در رسانه‌های تصویری و صوتی را تهیه کرده است.
آن را در بدل ۵۰ افغانی از ما تقاضا کنید.